

E. T. A. HOFFMANN egyik legérdekesebb alakja a német romantikának. Nyugtalan és szeszélyes lelkű, rendetlen és kőbor-életű ember volt, aki munkáiban a csodálatost és hihetlent, a borzasztót és mesést úgy tudja összebonyolítani a mindennapival és közönséggel, hogy teljesen együvé nőnek és a való álomnak, a köznap alakok kísérteteknek, a lehetetlen mesés dolgok pedig reális tényeknek tetszenek.

Ilyen az ebben a könyvben foglalt két mese is, amelyben a borzaimasságok természetesen letompulnak és a rémmesék, örültek, eszelősek világából az egyszerű naiv gyermekvilágba szállunk.

A gyermek igazi világa ez a keverék-világ, ide huzódik vissza, itt érzi jól magát, különösen akkor, amikor látni kezdi, hogy az életben több a realitás, mint ahogy ő gondolta.

A rengeteg kép, amely a szöveget kíséri, Zádor István ihletett munkája.

BÉTA Irodalmi Részvénytársaság kiadása

Budapest, VII., Erzsébet-körút 43 (Royal-épület)

Kapható minden könyvesboltban, dohánytőzsdében és újságarusítónál